

תת"ע 4738/12/19 - מדינת ישראל נגד אחמד אל עוברה אחמד אל עוברה

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 4738-12-19 מדינת ישראל נ' אחמד אל עוברה

בפני	כבוד השופטת אושרת חנה בר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	אחמד אל עוברה אחמד אל עוברה

החלטה

1. בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.
2. על פי האמור בדוח שמספרו 34212405616 לנאשם יוחסה עבירה של עקיפה מסוכנת, עבירה בניגוד לתקנה 47(ד) לתקנות התעבורה, עבירה מיום 04.04.2019.
3. בגוף הדוח צוין כי על המבקש להתייצב לדיון ביום 22.01.20 המבקש קיבל את הדוח לידו מהשוט. ביום הדיון המבקש לא התייצב ולכן נשפט בהעדרו.
בית משפט דן את המבקש לעונשים הבאים : 4 חודשי פסילה בפועל בניכוי 30 ימי פסילה מנהלית, הפעלת 1 חודש פסילה על תנאי באופן מצטבר, סה"כ 4 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי של 4 חודשים למשך שלוש שנים וקנס 1500.
4. לטענת ב"כ המבקש, המבקש לא קיבל זימון לדיון ולדבריו, נמסר לו מהשוט כי ההזמנה למשפט תישלח לו בדואר.
ב"כ המבקש כפר בעבירה וטען כי יגרם לו עיוות דין.
5. המשיבה התנגדה לבקשה. לטענת ב"כ המשיבה, הנאשם קיבל הזמנה לדיון במסירה ידנית. המשיבה צרפה את כתב האישום עם הזימון לדיון החתום על ידי המבקש. המבקש בחר במודע שלא לנצל את הזכות שניתנה לו ולא

התייצב לדיון. המשיבה תמכה טענותיה בהפניה לפסיקה.

6. עוד טענה המשיבה, כי המבקש לא פרט נסיבות המהוות עיוות דין. עוד טענה המשיבה כי העונש שהושת על המבקש מצוי במתחם הענישה.

דין

7. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

8. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (25.3.18) (להלן - רע"פ סאלם):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה..."

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית

המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו".

9. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

10. בחנתי את טענותיו של ב"כ המבקש ולא מצאתי כי יש מקום להיעתר לבקשה.

כעולה מכתב האישום שצורף לתגובת המשיבה, מדובר בהזמנה לדיון וכתב אישום מסוג מסיה ביד, כאשר המועד אליו מוזמן המבקש לדיון רשום על גבי כתב האישום והמבקש חתום על כך.

בעניינו, המבקש זומן לדיון ביום 22.01.2020 בשעה 10:30.

המבקש לא נתן כל הסבר סביר לאי התייצבותו.

נימוקי המבקש אינם עולים בקנה אחד עם הרשום בכתב האישום שנמסר לו לידו במעמד עצירתו על ידי השוטר.

11. בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא ינתן לו יומו, כפי שנקבע **ברע"פ סאלם** שלעיל:

"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה."

12. טענה כללית כי המבקש כופר בביצוע העבירה אין בה די כדי לבסס טענת עיוות דין הצדיקה ביטול פסק דין (ראו רע"פ 2573/17 **גייאר נ' מדינת ישראל** (6.9.17)).

המבקש כלל לא טרח לפרט את טענת ההגנה, ככל שקיימת, ולפיכך לא עמד בנטל בעניין זה.

13. זאת ועוד, אין בעונש שהושת על המבקש כדי להחמיר עימו.

מדובר בעבירה מסוכנת שמי שמבצע אותה מסכן את ציבור המשתמשים בדרך ואת עצמו.

בגין עבירה זו קיימת פסילת מינימום הקבועה בחוק של 3 חודשים.

עיון בגזר הדין שניתן בהעדרו של המבקש עולה כי למבקש עבר תעבורתי מכביד ביותר הכולל 108 הרשעות.

אין ספק כי בית משפט לא מיצה את הדין עם המבקש וכי העונש שהוטל עליו הינו במתחם הענישה.

14. בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה.

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 נאוה משיח נ' מדינת ישראל (5.11.07):

" לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".

15. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש ומשלא שוכנעתי כי יגרם למבקש עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון.

16. הבקשה נדחית.

המבקש יפעל על פי האמור בגזר הדין.

17. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה ניסן תשפ"א, 07 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.